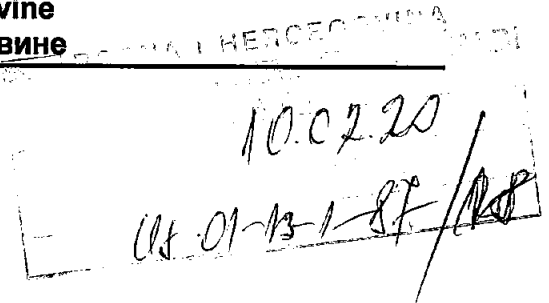

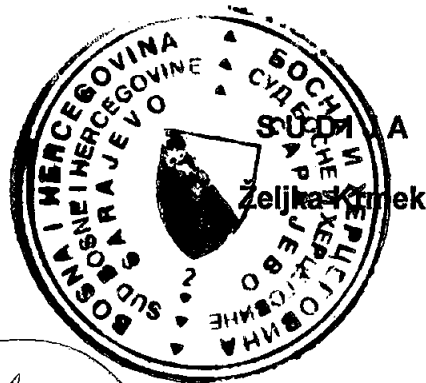
Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 030295 18 U
Sarajevo, 07.02.2020. godine

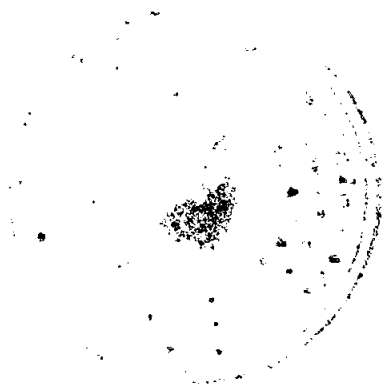

URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI SARAJEVO
Ul. Maršala Tita br. 11a
SARAJEVO

U prilogu ovog dopisa dostavljam vam 2x Presudu ovog suda broj S1 3 U 030295 18 U od 06.02.2020. godine, uz vaše spis.

Arudo

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030295 18 U
Sarajevo, 06.02.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović kao predsjednika vijeća Željke Krmek i Davora Žilića kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Razija Behlulović, u upravnom sporu tužitelja Satwork d.o.o. Banjaluka, kojeg zastupa advokat Ognjen D. Đurić, iz Banja Luke, ulica Kralja Petra I Karađorđevića 85A, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-380-7/18 od 31.07.2018. godine, tuženog Ured za razmatranje žalbi BiH, Sarajevo, ulica Maršala Tita 11a, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 06.02.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje u stavu (3) i (4) kojim se uvažava zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 450,00KM i nalaže ugovornom organu, Upravi za indirektno opreživanje BiH da nadoknadi te troškove u roku od 15 dana od dana prijema rješenja i predmet vraća tuženom na ponovni postupak u tom dijelu.

U preostalom dijelu tužba se odbija.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 750,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem uvažena je žalba tužitelja i poništena odluka ugovornog organa Uprave za indirektno opreživanje BiH broj: 01-16-12-1480-38/17 od 20.06.2018. godine o poništenju postupka javne nabavke. Uvažen je zahtjev tužitelja za povrat uplaćenih sredstava na ime pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00KM koji će biti izvršen na osnovu posebnog rješenja tuženog organa. U stavu 3. zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka na ime sastava žalbe od 05.07.2018. godine u iznosu od 1.500,00KM je uvažen, u iznosu od 450,00KM dok je u preostalom dijelu odbijen kao neosnovan, u iznosu od 1.050,00KM. U stavu 4. obavezan je ugovorni organ da tužitelju nadoknadi iznos od 450,00KM u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Tužitelj je protiv konačnog rješenja u dijelu u kojem je odlučeno o dodijeljenim troškovima postupka, pokrenuo upravni spor zbog pogrešne primjene Zakona o javnim nabavkama BiH i pogrešne primjene Zakona o upravnom postupku BiH. Tužitelj smatra da je tuženi također propustio u osporenom rješenju odlučiti o zahtjevu tužitelja da se protiv ugovornog organa podnese prekršajna prijava u smislu odredbe člana 116. stav 2. tačka n). Zakona o javnim nabavkama BiH. Tužitelj hornološki obrazlaže cijeli tok postupka predmetne javne nabavke i navodi da je njegova žalba već jednom uvažena i da ugovorni organ tada nije postupio po rješenju Ureda za razmatranje žalbi BiH broj: JN2-01-07-1-101-6/18 od 12.03.2018.godine, nego je suprotno stavu tuženog, ponovo ocijenio ponude kao neprihvatljive. Dakle, tuženi je morao odlučiti o zahtjevu tužitelja za izricanje novčane kazne. Osim toga, tužitelj navodi da je konkretna nabavka procjenjiva i da je u skladu sa ranijim stavom Suda BiH iznesenim u rjesudi broj: S 1 3 U 004535 11 U od 22.12.2012.godine jasno da se nagrade i troškovi advokata određuju prema Tarifnom broju 2. važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS. Pogrešan je stav tuženog da se treba primijeniti u konkretnom slučaju Tarifni broj 3 tarife RS. Osim toga, tužitelj ističe da sudska praksa i stav Suda BiH nije izvor prava da se prema tome obračunavaju advokatski troškovi. U skladu sa članom 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH propisano je da će se stranci koja je uspjela u postupku nadoknaditi opravdani troškovi stoga tužitelj smatra da je osporeno rješenje nezakonito i da sud poništi osporeno rješenje i tuženog obaveže na naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 750,00KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana iz razloga navedenih u osporenom rješenju. Zainteresirano lice je predložilo da se tužba odbije.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Osporenim rješenjem uvažena je žalba tužitelja i poništena Odluka o poništenju postupka javne nabavke. Uvažen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 450,00KM dok je u iznosu od 1.050,00KM zahtjev odbijen kao neosnovan. Naloženo je ugovornom organu da nadoknadi troškove postupka u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja. Prema obrazloženju osporenog rješenja, u odnosu na pobijani dio tuženi je odluku o troškovima donio u skladu sa članom 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku odnosno u skladu sa članom 14. Tarife u kojoj je propisano da bod iznosi 2,00KM pa mu stoga pripada iznos od 450,00KM sve u skladu sa presudom ovog suda broj: S 1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018.godine.

Prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

U skladu sa odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16) propisano da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Dalje, u odredbama člana 120. Zakona javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj:

19/02 do 74/10) propisano je da je za rješavanje zahtjeva za naknadu troškova u postupku javne nabavke iz člana 119. stava (1) ovog zakona nadležan je Ured za razmatranje žalbi BiH. U skladu s citiranom odredbom člana 119. ovog zakona, ako ugovorni organ povrijedi odredbe ovog zakona ili podzakonskih akata, privredni subjekat ima pravo od ugovornog organa zahtijevati naknadu troškova za pripremu ponude i troškova učešća u postupku javne nabavke.

S tim u vezi ovo vijeće nalazi da je pravilno obrazloženje tuženog organa da je presudom ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 U od 27.09.2018.godine, zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U toj presudi apelaciono upravno vijeće je navelo da je uskladu sa brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu *u upravnom postupku advokatu pripada nagrada od 150 bodova*, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife, propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 KM. Navedenom odlukom apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 13.06.2018.godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. U istoj odluci je navedeno i da je u konkretnom slučaju riječ o neprocjenjivom predmetu bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Slijedom navedenog, nije osnovan prigovor iz tužbe da je sud zauzimao različite stavove i da stav iznesen u presudi ne može predstavljati izvor prava.

Nije osnovan prigovor da se u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BiH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) u konkretnom slučaju radi o procjenjivom predmetu i da su zbog toga troškovi postupka trebali biti dodijeljeni vodeći računa o procjenjivom vrijednosti. Ovo iz razloga jer je zakonodavac nesporno jasno propisao da je postupak javne nabavke procjenjiv ali se navedene zakonske odredbe, koje tužitelj navodi u tužbi odnose na naknadu za pokretanja žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka.

Neosnovano tužitelj prigovara da je tuženi trebao postupiti u skladu sa članom 116. stav 2. tačka n) Zakona o javnim nabavkama BiH jer je trebao pokrenuti prekršajni postupak protiv ugovornog organa koji nije postupio po rješenju tuženog. Ovo iz razloga jer je tuženi kada je donio rješenje kojim je uvažena žalba tužitelja broj: JN2-01-07-1-101-6/18 od 12.03.2018.godine, ugovorni organ postupio po rješenju i donio odluku koja je sad predmet ponovnog preispitivanja. Osim toga, u pobijanom rješenju tuženi je i dao uputu ugovornom organu da mora postupiti po njegovom rješenju koje je konačno i obavezujuće u smislu odredbe člana 116. Zakona o javnim nabavkama.

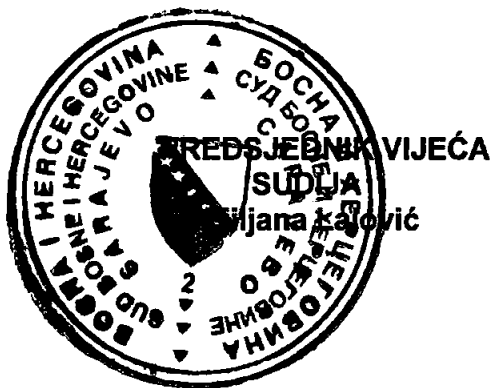
Međutim, ovo vijeće je tužbu tužitelja uvažilo i predmet vratilo na ponovni postupak iz razloga jer u osporenom rješenju tuženi nije pravilno utvrdio odlučne činjenice u pogledu iznosa dodijeljenih troškova postupka. Naime, kako to proizilazi iz žalbe tužitelja, tužitelj je postavio zahtjev za troškove na način da je u troškovniku zahtijevao naknadu za sastav žalbe i paušal u iznosu od 25% kako mu u skladu sa članom 14 Tarife RS, i pripada. S tim u vezi, u obrazloženju osporenog rješenja kao i izreci samog konačnog akta tuženi je propustio da odluči o paušalu u iznosu od 25% koji tužitelju pripada u skladu sa navedenom tarifom, a sve cijeneći da je takav zahtjev postavljen u troškovniku koji je sastavi dio žalbe.

Posljedično, obrazloženje rješenja u stavu 3(tri) i 4(četiri) ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH odnosno, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novu odluku, pravilnom primjenom materijalnog propisa u odnosu na iznos dodijeljenih troškova.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom to mu u smislu odredbe člana 61. Zakon o upravnim sporovima pripada i naknada za troškove upravnog spora. Kako je tužitelj uspio sa tužbom nesporno mu pripadaju i troškovi upravnog spora i to prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS („Službeni glasnik RS“ broj: 68/05). Dodijeljeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM), iznos od 150,00KM paušala 25% što ukupno iznosi 750,00KM.

Imajući u vidu navedeno, Sud je primjenom odredbi člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 i 74/10.) donio odluku kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Razija Behlulović

Razija Behlulović

6

